

RICARDO CID: NYOLC ÓRA A MENNYBEN

(Ricardo Cid: 8 horas en el cielo)

RÉSZLETEK RICARDO CID CHILLEI EVANGÉLISTA TESTVÉR BIZONYSÁGTÉTELEBŐL

Az Úr üzenete: „Azért küldöm ezt az üzenetet az én népemnek a Földre, hogy elhiggyék azt, hogy én létezem a Menny Királyságban.”

„Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a Mennyben, és az első hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitaét, beszél velem, és így szól: Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.” (Jelenések 4,1)

„És láttam, és sok angyal hangját hallottam a trónus, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt; és így szóltak hatalmas hangon: 'Méltó a megöletett Bárány, hogy Övé legyen az erő és gazdagság, bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, dicsőség és az áldás.'” (Jelenések 5,11-12)

Hallgassátok meg mi történt velem! Álomban az Úr elkezdett foglalkozni velem. Emlékszem, hogy álomban kísértálmam a házamból. Ott járkáltam a környező házak között, amikor úgy éreztem, hogy valaki karomnál fogva megragadott és felemelt a levegőbe. A felhőkön jártam, és Istent dicsőítettem. Egy nagy fényesség borított be, és a fényességből egy hang ezt mondta: „Ricardo, Ricardo, hagyd ott a munkahelyedet, mert szeretnék valamit csinálni az életeddel és Gyülekezetemmel a Földön.” Miután ezt hallottam, hevesen remegve ébredtem fel az álomból. Felkeltem és sírva kérdeztem az Úrtól: „Mi ez Uram?” Több napon keresztül újra jött ugyanez az álom: és megisméltődött az üzenet. Remegve ébredtem mindig, mert Isten hangja minden egyes alkalommal erősebb, és erősebb volt. A szüleim kérdezték: „Mi van veled?” Elmondtam nekik az álmaimat. Megértették. Édesanyám imádkozott és ezt mondta: „Ha az Úr beszél hozzád, akkor meg is fog értetni veled mindent.” Egész éjszaka imádkoztunk, egészen addig, amíg dolgozni nem kellett mennem a következő reggelen. Édesanyám küldött, hogy készüljek és menjek. Kértük az Urat, hogy adjon valami jelt arról, hogy Tőle van-e ez az álom, vagy nem? Lezuhanyoztam és mentem dolgozni. A CHILLEI LABORATÓRIUMNÁL dolgoztam. Szerettem a munkámat, ahova autóbusszal jártam. Amikor leszálltam a buszról valaki ezt mondta: „Hát te mit keresel itt? Neked már nem szabadna itt dolgoznod!” Mások is mondták ezt nekem. A furcsa az volt, hogy ezek az emberek nem is voltak újjászületett keresztények. Ez volt a jel, amit az Úr adott nekem. Ezután döntöttem, hogy bemegyek a főnökhöz és felmondok. „Isten parancsára el kell hagynom a céget.” - mondtam neki. Amikor Isten megparancsol valamit, nekünk teljesíteni kell. A főnököm aggódott értem és ezt kérdezte: „Mit fogsz csinálni? Hol fogsz találni még egy ilyen jó helyet?” Erre is csak azt mondtam, hogy Istennek kell engedelmeskedni. Egy nagy búcsúztatót tartottak nekem. Ezután összeszedtem a dolgaimat és hazamentem. Édesanyám már várt a verandán, és én sírva érkeztem haza. Elmondtam neki, hogy otthagytam a munkahelyemet, mert Isten megerősítette az álmodat különböző embereken keresztül.

„Ha az Úr beszélt hozzád, akkor úgy használjon fel téged, és életedet, ahogy Neki szüksége van rá!” - mondta. Besötétedésig beszélgettünk édesanyámmal, majd azt mondtam neki, hogy ágyba kell mennem, mert Isten szólni fog hozzám. Legalábbis ezt gondoltam, de nem így történt. Ő más úton közeledett. Amikor a szobámban levettem a ruhámat az egész szoba remegni kezdett. Kiáltozni kezdtem, hogy földrengés van! Próbáltam elhagyni a szobát, de egy láthatatlan személy megakadályozott abban, hogy az ajtón kimenjek. Láttam édesanyámat, és a családomat a másik szobában, segítségért kiáltottam, de senki nem hallott engem. Most már tudom, hogy az Úrnak angyala volt az a láthatatlan személy. Majd egy hang szólt hozzám. A Szent Szellem a legcsodálatosabb hangon szólt: „Ricardo, most, hogy elhagytad a munkádat, szeretném, ha elmennél a templomba és minden nap 7 órán keresztül imádkoznál az életedért, és a Földön lévő gyülekezetekért!”

Amikor az Úr abbahagyta a beszédet a szoba sem rázkódott tovább. Átnyújtottam a kezemet az ajtókereten és láttam, hogy most már elhagyhatom a szobát. Édesanyámhoz rohantam és hangosan kiáltottam: „Hallottam a Szent Szellem hangját!”, aztán elhagytam a házat és kint is ezt kiáltottam.

Sokan nem hiszik el, hogy Isten ma is tud szólni az emberekhez, de én az igazat mondom. Ő egy beszélő Isten! Ő ma is szól az emberekhez. Ha az Úr tudott Ábrahámmal beszélni, akkor ma is tud szólni az Ő Gyülekezetéhez. Elmentem a templomba, és beszéltem a lelkésszel. Beleegyezett, hogy minden reggel nyolc órakor kinyitja az ajtót, és én, ahogy Isten parancsolta, ott imádkozhatok. Minden reggel mentem és imádkoztam egy órát, kettőt, hármát, de aztán már nem tudtam hogyan imádkozzam tovább, hát megkérdeztem Istent: „Uram mit mondhatnék még? Még mindig van négy órám az imádkozásra.” Majd hallottam egy morajlást a templom hátsó ajtajától kezdve, aztán az egész templom himbálózni kezdett, mint egy részeg. Ezalatt az Úr szólt hozzám, de nem ugyanazon a hangon, mint álomban. Előtte tekintélyes, hatalmi hang volt, most pedig bánatosan mondta: „Ricardo, imádkozz az én Gyülekezetemért! Az én Gyülekezetem nem az, ami volt! Az én népem a Földön megváltozott! Elvesztette a hitét! Nem hisznek Bennem. Nem hisznek létezésemben! Mondd el nekik, hogy én Vagyok! Járj közbe, mert sokan nem imádkoznak és nem böjtölnek.” Amikor az Úr befejezte a beszédet, megszűnt a remegés. Ezután le-fel járkáltam a templomban. Imádkoztam az emberekért, hogy lelkileg felébredjenek.

A második hét csütörtökjén nagy fájdalomban ébredtem fel. A csontjaim, az ízületeim sehogy sem akartak felkelni. Az édesanyám keltegetett, hogy menjek a templomba, de én csak panaszkodtam, hogy fájnak a csontjaim. Akkor azt mondta, hogy imádkozzam otthon. Én azonban emlékeztettem arra, hogy Isten azt jelentette ki, hogy a templomban kell imádkoznom! Így édesanyám segített felöltözni, és elvitt a templomba. Azon a reggelen sokan voltak ott, és én kértem őket, hogy imádkozzanak értem. Mondtam nekik, hogy nagyon gyenge vagyok az imára. Megkentek olajjal és imádkoztak a testemért. Ekkor természetfeletti erőt kaptam Istentől. Halleluja!

Elkezdtem imádkozni, és fel-alá járkálva kértem Istent, hogy kegyelmezzen meg az én nemzetemnek, a chilei családoknak, a kábítószereseknek és a gyülekezeteknek. Befejeztem a közbenjárást, majd később visszajöttem az esti istentiszteletre. A papi áldás után felemeltem a kezem és éreztem, hogy valaki megérintette a hátamat. Amikor ezt éreztem minden erőm elhagyott, és a földre estem. A lelkész megkérdezte mi van velem? „Nem tudom” - mondtam, - nincs erőm és szinte alig tudok beszélni.” A gyülekezet körülvett és imádkozott értem. Ekkor néhányan a gyülekezetből látták az angyalt, aki bejött. Neki az volt a megbízatása, hogy közölje velem: Jézus elé kell mennem! Megkérdeztem az angyalt: - „Mennyi időre viszel el?” Az angyal azt mondta: - 8 óráig leszel a testeden kívül. Találkozol majd Jézussal, mert Ő beszélni akar veled. Még azt is mondta: „Nem én vagyok az az angyal, aki felkísér a Mennybe. Én az őrző angyalod vagyok, aki védelek minden nap, mióta ezen a Földön vagy. Két angyal fog jönni a Mennyből, akik majd elvisznek a harmadik égbe, éjjel 12 órakor.” Amikor ezt elmondtam, a lelkész kijelentette, hogy vigyenek el a pásztor lakására kocsival. A lakás második emeletén feküdtem, és ott hallottam az emberek kiabálását és a kutyák ugatását.

Ezután az átélésem után, később mondták el nekem, hogy két ember jelent meg az úton ragyogó hófehér köntösben. Bejöttek a házba, és feljöttek az emeletre, ahol én voltam. Ezek az angyalok nagyon csodálatosak voltak! Briliáns fehér hajuk volt, fehérebb a hónál. A szemük, mintha gyöngyszemek lettek volna. A bőrük nagyon puha volt, mint egy bébié, és mégis nagyon izmosak és erősek voltak. Mondtam a lelkésznek, itt vannak az angyalok, akik küldve lettek értem, hogy elvigyenek a Mennybe. Azután elhagytam a testem. Láttam a testvéreket, ahogy a testemet érintgették és azt mondták: „Elment, elhagyta a testét!” De én még mindig ott voltam mellettük és próbáltam mondani nekik, hogy „Itt vagyok”, de ők nem láthattak engem. Láttam, amint a testvérek az ágyon maradt testemet kezdték takarókkal takargatni. Az egyik angyal ezt mondta nekem: „Ideje, hogy menjünk, mert az Úr vár bennünket.”

Mindkét angyal megfogta a karomat, felemeltek és vittek a Menny felé. Fénysebességgel száguldottunk. Meg kell, hogy mondjam nektek, még akkor is, ha vannak, akik nem hiszik, hogy Jézus Krisztus létezik, és él örökké!

Később, amikor az Úr azt mondta, hogy menjek vissza a testembe, én ezt mondtam neki: „Ki fog nekem hinni a Földön? Engedd meg, hogy Veled maradjak! Senki sem fogja elhinni ezt az átélést, mert nincs hitük! A hit hiánya óriási ezen a Földön! Ki fog hinni nekem?” De az Úr így válaszolt:

„Lesznek akik majd elhiszik a bizonyosságodat, azok, akik az igazi Gyülekezethez tartoznak! Azok hinni fognak!”

Azon az éjszakán, amikor hihetetlen sebességgel mentem, hogy meglássam az Urat, le tudtam nézni a Földre. Láttam a nagyszerű Holdat, ami megvilágítja az éjszakát a Földön. Majd láttam az óriási Napot. Láttam, ahogy a lángok kicsapódnak a Napból, és melegítik a Földet. Aztán láttam a sok csillagot, ahogy elhaladtunk mellettük. Isten megengedte, hogy meglássam a Napot, és a csillagokat egy okból: hogy elmondhassam nektek, Isten a Teremtője ennek a világmindenségnek!!! Ő egy hatalmas Isten!

Azután nagyon nagy sebességgel tovább utaztunk arra a helyre, ahol csak sötétség van, és nincsenek csillagok. Nincs több teremtmény, csak sötétség! Ahogy lenéztem, a csillagokat magam alatt láttam. Kezdtém félni és megkérdeztem az angyalokat: „Hova visztek engem? Vigyetek vissza a testembe a Földre!” Szorosan maguk közé vontak. Átfogtak és úgy tartottak. Én teljesen meggörnyedtem, annyira féltem. Az angyal ezt mondta: „Légy csendben! A harmadik égbe viszünk, ahol Jézus vár rád, mert beszélni akar veled.”

Most az angyalok megálltak. Ebben a pillanatban körültekintettem, de semmi teremtményt nem láttam. Nem tudom hol voltam, de azt hiszem ez volt a második ég. Közben megerősítettem magam, ahogy az angyalok tartottak, és akkor hirtelen szörnyű neszt hallottam, és valami eszeveszett menekülést felettem. Az angyalok megszorítottak és mondták: „Ricardo ne félj! Jézus velünk van! Emeld fel a fejed, és nézz felfelé!” Meglepődtem, mert felettem valamiféle teremtmények mozogtak. Az angyalok ezt mondták: „Nézd, megmutatjuk neked, mik is azok felettünk.” Azután az egyik angyal intett a kezével, és egy hatalmas kört írt le. Erre a mozdulatára megvilágosodott az egész ég felettünk. Megkérdeztem az angyalt: „Milyen hely az ott?” A válasz ez volt: „Ez a sötétség birodalma, ahol a Sátán és az ő démonai laknak.” Ezt mondtam: - Ezért van a sok gonoszság a Földön! Ezek a démonok ebből a birodalomból lejönnek a Földre, és mindenfelé pusztítást, gonoszságot okoznak az emberek között. Számuk milliók felett van, szinte megszámlálhatatlanok! Az angyalok azt mondták, nézzem meg őket közelebről, és megmutatták az arcukat ezeknek a szörnyű teremtményeknek. Sokakat közülük láttuk a televízióban! Némelyek óriásiak voltak! Láttam a „Thundercats”-okat, a „Power Rangers”-eket amik a karikatúra, és rémfilmekben vannak. Ezeknek a rémfilmeknek, és rajzfilmeknek készítői között vannak olyanok, akik megállapodást kötöttek az Ördöggel, hogy bemutatják őket a TV-ben, moziban. Mindazok a rajzok, ebből a szellemi királyságból jöttek. Mit gondolsz, miért van manapság, hogy a gyermekek olyan lázadók?! Mert azok a démonok befolyásuk alá helyezik a gyermekeket, néha meg is szállják azáltal, ahogy nézik ezeket a filmeket. Ezért kell megtanítani gyermekeinket, hogy megválogassák, hogy mit nézhetnek a TV-ben és mit nem! Az angyal elmondta nekem, hogy ez valóság és igaz! Mindezek a démonok léteznek, és az emberek szövetséget kötnek az Ördöggel, hogy ezeket a démonokat a Földre hozzák. Azután a démonok elkezdtek engem átkozni, majd a Gyülekezetet, az Atyát, és a mi Urunk Jézus Krisztust, és az egész Földet, mert nem tisztelik sem Istent, sem az Ő teremtményeit.

Megláttam ott a „Hugó” nevű gonosz szellemet, aki nagyon népszerű egy Chile-i rajzfilmben. Ijesztően nézett ki. Közel jött hozzám és ezt mondta:

„Le fogunk menni a Földre és öljük a gyermekeket.”

Mit gondolsz, miért van az, hogy a gyermekek ölik a gyermekeket? Néhányan a gyermekek közül el is mondták, hogy valami kijött a televízióból és azt mondta nekik, hogy tegyék meg ezt és azt a rosszat, és ők megtették. Ezek a démonok gyűlöletet ültetnek el a Földön.

„Uram szabadítsd meg, és tisztítsd meg Chilét!” Az egyik angyal ezt mondta: „Nézd csak tovább!” Az egyik démon ezt mondta: „Mi megpróbáltuk tönkretenni Isten Gyülekezetét, de nem tudjuk megtenni, mert ha megölünk egyet, azután ezek ébrednek fel, és pótolják azt az egyet.”

Kezdetől fogva próbálja a Sátán elpusztítani a Gyülekezetet, és azokat, akik az Isten munkáját végzik, és hirdetik Isten Igéjét, de nem tudja, mert az Úr véd bennünket! Dicsőség Istennek!

Akkor a démonok ezt mondták: „Csináljunk valamit! Menjünk be a templomokba, mert sokan vannak ott, akik hozzánk tartoznak. Használni fogjuk azokat az embereket, hogy terjesszék a pletykákat, és végzik a megosztásokat, hogy szakadások történjenek a hittestvérek között. Amikor ezt megtesszük, és

a templomok a pletykák miatt elesnek, akkor majd a Szent Szellem megszomorodik, és elhagyja a Gyülekezetet! Az Ördög mindenfelé megy, és keresi azokat, akik Isten igazságát akarják követni, hogy megsemmisítse őket. Ezért van a figyelmeztetés:

„Legyetek józanok, vigyázatok, mert ellenségetek, az Ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el.” (1Péter 5,8) Nem akartam több dolgot látni, de az angyal azt mondta, hogy mindent látnom kell! Láttam, ahogy a démonok menekülni kezdenek, mikor egy fényesen világító csillag jött felénk. De ez nem csillag volt, hanem több millió angyal jött, akik dicsőítették az Urat! Ezt kiáltották: „Szent, Szent, Szent, Ő aki a kezdettől fogva van! Ő az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég.” Minden hívőnek dicsőíteni kell az Urat!

Ezek után egy nagy csatát láttam, és utána már sehol nem láttam démonokat! Ne félj, mert sokkal több szent angyal van a mi oldalunkon, mint démon az ellenség oldalán! Az angyalokkal eljutottunk a harmadik égig, és ott volt előttem egy nyitott út a Mennybe! Elérkeztünk végre oda, és megláttam Isten mennyei városát. A mennyei város létezik! Megláthattam a dicsőséges és csodálatos útját az angyaloknak. Megtisztították az egész területet a démonoktól, és soha nem álltak meg a dicsőítéssel és az Ő nevének áldásával. Az angyalok aztán azt mondták nekem: „Itt várj!”

Egy kicsit távolabb a mennyei várostól, láttam egy személyt fehér ruhában lovagolni. Ahogy közelebb ért hozzám, ez a személy nagyon csodálatos volt! Sokkal csodálatosabb, mint a többi angyal! Azt vártam, hogy beszélni fog hozzám, de Ő csak nézett rám egy darabig és csak utána mondta: „Mihály arkangyal vagyok, és felelős vagyok azért, hogy őrizzem a Gyülekezetet a Földön.” Szemtől szembe talákoztam Mihály arkangyallal, aki nagyon kedves lény. Elfordult, és megmutatta az utat, ahol bemehetek a mennyei Városba. Ezt mondta: „Lépj be! Az Úr Jézus vár reád.” Ahogy a város felé mentem, az angyalok ott is dicsőítették az Urat, én pedig csak sírtam, ahogy néztem a várost. A város tiszta, átlátszó aranyból van készítve, a bejárati ajtók pedig gyöngyökből vannak. A padlózat kristálynak látszott. Soha nem láttam ehhez hasonlót a Földön, és ember nem is tudna ilyet készíteni! A mi Urunk Istenünk, a világmindenségnek mérnöke! A bejárati ajtók szélesen ki voltak tárva. Beláttam. A falakon rubinok, zafírok, briliánsok és gyöngyök voltak. A falakon belül pedig milliók és milliók dicsőítették az Istent! A falon kívül voltam még. Megremegtem attól, amit ott hallottam. Hallottam egy hangot, és ez a hang megrázta a Mennyet. „Szentek legyetek, mert én Szent Vagyok!” Csak szentek léphetnek be arra a helyre! Szentség nélkül senki nem láthatja meg az Urat!

„Mert meg van írva, hogy Szentek legyetek, mert én Szent Vagyok.” (1Péter 1,16) „Törekedjetez mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat!” (Zsidók 12,14)

Azután egy hang ezt mondta: „Lépj be!”, és én beléptem. Egy csodálatos trónt láttam tűzben lebegni. Megfigyeltem, hogy tűz jött ki a trónból. Megláttam Jézust, a Királyok Királyát és az Uraknak Urát! Erőtlenül estem le a földre. Keze kinyúlt a tűzből, hozzám ért, és ezt mondta: „Állj fel lábaidra!” Összeszedtem az erőmet és felálltam. Az arcát nézve láttam, hogy nem olyan, mint ahogy bármely festmény ábrázolja a Földön. Sok ember isteneket csinál fából, és sok-sok hasonmást, de meg kell nektek mondani Testvéreim, hogy Jézus nem hasonlít azokra a képekre. Ő egy nagyon erős Isten! „Nem kőből, vagy fából faragott Isten vagyok, hanem az Élő Isten, aki létezik!” Majd folytatta: „Mondd meg a Gyülekezetnek a Földön, hogy ÉN valóban VAGYOK. Igazán élek és létezem! Mondd meg népemnek, hogy a Mennyország igaz valóság, és ÉN VÁROK RÁJUK!” Majd ezt mondta nekem: „Gyere, jöjj velem, mutatok neked valami nagyszerűt.” Lenéztünk, és láttam a Földet, és mindent, ami rajta van. Jézus ezt mondta: „Mindent látok, amit a Gyülekezet csinál.” Jézus mindent tud, amit mi csinálunk. Láttam többeteket a Mennyből. Jézus mondta: „Nézd meg a Gyülekezetemet!” Láttam testvért testvér ellen, gyülekezetet gyülekezet ellen harcolni. Ekkor Jézus azt mondta: „A Gyülekezetem elvesztette a hitét, és nem akarnak hinni Bennem! A gonoszság megsokasodott a Földön, és az emberek nem akarják hinni azt, hogy létezem! Mondd meg az én népemnek, hogy nagy dolgot fogok cselekedni a Földön! Gyülekezetem visszafelé csúszik ahelyett, hogy növekedne!” Ekkor az Úr elkezdett sírni a Gyülekezete miatt, és azt mondta: „Ez a gyülekezet nem az én Gyülekezetem!” „Uram ne beszélj így - mondtam. - Természetesen mi vagyunk a te Gyülekezeted!” Így válaszolt: „Nem! Az én Gyülekezetemben erők, jelek és csodák vannak, de mondd meg nekik, hogy jövök, és felemelem őket újra.”

Majd tovább mentünk. Egy ajtón mentünk át, ahol az út tiszta aranyból volt. Én kezdtem le-fel szaladgálni az aranyúton. Akkor azt mondta az Úr, menjek vissza és mondjam meg, hogy arany utak vannak a Mennyben. Azok mind az én népemhez tartoznak.

„De az én Gyülekezetemben a Földön nagyon sok a tolvaj, akik ellopják a tizedet és az adományt. Mondd meg nekik, hogy egy tolvaj sem léphet be a Menny Királyságába!”

Egyenesbe kell hozni az életünket az Úrért! Aztán láttam egy nagyon hosszú asztalt, több millió emberrel, étellel és itallal. Nagyon sok korona volt ott, és kristálytalpas poharak, amikből majd inni fognak a megváltottak. Az Úr ezt mondta: „Ricardo, mindez egészen kész van az én népemnek! Ez az az asztal, amely el van készítve a Bárány menyegzőjére.” Halottam egy testvérnőről, aki szintén felvitetett a Mennybe. Ő látta az angyalokat, ahogy jöttek-mentek, készítették elő a menyegzői asztalt. Ezt mondtam az Úrnak: „Az a testvérnő miért látta a nagy készülődést és én nem látok itt most senkit készülődni?” Az Úr válasza ez volt: „Mert a készülődés befejeződött!” A sok korona el van készítve azoknak, akik engedelmesekek voltak az Úrnak. Az én kérdésem ez volt: „Uram, akkor mikor jössz vissza, ha már a készülődésnek vége? Mennyi idő van még hátra, amíg visszajössz? Mutasd meg nekem a mennyei órát, mennyi idő maradt még?” Sok ember látta álomban már ezt az órát. Azt mutatta, hogy nemsokára éjfél lesz, amikor az Úrnak vissza kell jönnie. Kérdeztem: „Uram mikor fogja az óra a tizenkettőt ütöni? Egy, vagy öt perc van még hátra?” Jézus nézte az arcomat egy kis ideig és válaszolt: „Ricardo, a Mennyben nincs idő.” Én válaszoltam: „Uram, de ha nincs idő, akkor miért nem jöttél már vissza?” Ekkor Jézus felemelte kezét. Hüvelyk és mutató ujját összetéve, egy nagyon kicsi távolságot mutatott és azt mondta:

„Egy kis idő maradt még Isten kegyelméből azokért, akik visszaestek. Még egy esély fel van kínálva nekik!” A mi Urunk még nem jött vissza, mert még egy kis időt adott nekünk a megtérésre, amit Ő így hív: „Az Atya kegyelmi ideje.”

A Biblia igaz! Minden ami most a Földön történik, le van írva a Jelenések könyvében! Jézus hamarosan visszajön! Hogy tudjalak meggyőzni arról, hogy nagyon hamarosan jönni fog? Jézus minden pillanatban jöhet! Kell, hogy nagyon gyorsan keressük Őt imádkozva, teljes szívünkkel, az első cselekedeteket cselekedve. Jézus megismételte: „Isten kegyelmi idejében vagyunk.” „Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhöz hasonló cselekedeteket, ...” (Jelenések 2:5)

Ekkor egy angyal jelent meg és így kiáltott: „Eljött az idő, amikor vége az időnek! Minden készülődésnek vége. Jézus megkapja az Ő menyasszonyát.” Az Úr jön! Minden egyes jel az Igéből, ami Jézus jövetelét előzi meg, már be van töltve! A filmekből is láthatjuk, hogy valami katasztrófális idő következik. A tudósok is tudják, hogy valami nagy dolog fog történni. Amikor az angyal befejezte a fennhangon való beszédet, az angyalok milliói kezdtek el örvendezni, hogy a menyasszony, Isten Gyülekezete végre meg fog érkezni a Mennysországba. Ezt kérdeztem: „Mi folyik itt?” - de senki nem figyelt rám, mindannyian örültek a jó híreknek! Akkor az angyalokkal együtt én is dicsőítettem Jézus nevét. Egy pillanatra felemeltem a kezem, és akkor éreztem, hogy valaki kiemelt a Mennyből és visszaküldött a Földre borzasztó nagy sebességgel. Ahogy visszaérkeztem, oda lettem letéve a pulpitus elé a templomba, ahol minden nap imádkozni szoktam. Visszaérkezésemkor az Úr velem volt, és ezt mondta:

„Ricardo, ha az elragadtatás most történne meg, ezt láthatnád.” Láttam az egész Földet. Majd egy ködöt láttam leereszkedni a gyülekezetbe, ami körülvelt engem és én kérdeztem az Urat: „Mi ez?” Ezt mondta:

„Ez az, amit elragadtatásnak hívok.”

Aztán láttam embereket, akik betörték a templom ajtaját, mert be akartak jönni és azt kiabálták: „Hol vannak a gyermekeim? Mind eltűntek!” Minden gyermek a Földről eltűnik, mert Isten nem hagy egyet sem itt a nyomorúságra. Az első, aki bejutott a templomba az énekarvezető volt, ezt kiabálta: „Hol van a gyülekezet? Itt hagytak! Itt maradtam! Itt maradtam!” Utána láttam másokat, pásztorokat, testvéreket, testvérnőket, és gyülekezeti felvigyázókat sírni. „Hátramaradtam!!!” Sok szülő, házastárs kereste szeretteit, és az emberek a gyülekezetben így válaszoltak: „Szeretteitek nincsenek itt! Az Úr elvitte őket!” „Tehát mégiscsak igaz volt! Jézus visszajött és elvitte az Ő menyasszonyát!” Az

emberek zokogtak, és kívánták, bárcsak hittek volna Jézus Krisztusban! Aki nem hisz Jézusban, mint személyes Megváltójában az elveszett! Láttam pásztorokat is sírni, és az emberek szemükre hányták: „Miért nem beszéltél az igazságról, miért nem tanítottál a szentségről, miért nem tanítottál ezekről? A te mulasztásod, hogy itt maradtunk!” Láttam, ahogy az elkeseredett emberek szinte darabokra szedték őket, kitepték hajukat. A pásztorok könyörögtek, hogy ne bántsák őket, de azok nem hagyták abba, mert démonizálva voltak! Sokan hátramaradnak, mert nem élnek szent, és tiszta életet! Nekünk beszélünk kell a szentségről, és meg kell tanítani a népet a bűnök őszinte, szívből jövő megbánására, és elhagyására! Lesznek egész gyülekezetek hátramaradva! Láttam olyan testvért, aki elkeseredésében a saját szemét akarta kivájni. Az emberek a fejüket a földhöz és falhoz verték, mert nem tudták megérteni, felfogni, hogy csak Jézus volt az egyetlen megoldás! Itt maradtak, mivel ők továbbra is bűnbán, gonoszságban akartak élni, úgy, ahogy nekik tetszett. Az emberek vagdalták magukat. Szabadon folyt a vér a templomban. Aztán láttam egy fiatalembert, aki így sírt: „Uram vigyél el engem is!” - de túl késő volt! Jézus itt volt, és már elvitte az övét! Mindezek után a földre estem, mert még láttam nagyon sok borzalmas dolgot. Jézus ezt mondta: „A nagy nyomorúság idején olyan problémák lesznek, amik eddig még soha nem voltak!” Megkérdeztem Jézust: „Miért ugranak fel az emberek azután miután megsebesítik magukat?” Ő így válaszolt: „Abban az időben az emberek keresik majd a halált, de nem fogják megtalálni. A halál elmenekül a Földről.” Kérdeztem az Urat: „Miért maradtak ezek a pásztorok és az emberek vissza?” Az Úr ezt mondta: „Mivel ismerem őket, és ismerem a szívüket.” Isten ismer minket! Ismeri mindannyiunk szívét.

Jézus ezt mondta: „Meg akartam mindezt mutatni neked, hogy figyelmeztess a Gyülekezetre és reményt adjál nekik. Mondd el, ha az emberek megbánják bűneiket, megbocsátok nekik. Nagy dolgot fogok cselekedni a Földön. Mondd meg az én népemnek is, ha megbocsátást kérnek, ma még megbocsátok nekik!”

Ezután még egy látást láttam. Tüzet láttam, ami betakarta az eget. Jézus kérdezte: „Láttad ezt? Tüzet, amit az egész Földön látsz? Tűz van Chile fölött is. Chile Jézusért fog élni. Isten megváltoztatja Chilét.” A tűz mozogni kezdett és Chile felé akart menni, Jézus mondta: „Az én Atyámnak szemei Chilén vannak.” Amikor a tűz leszáll Chilére, más országok is látni fogják Isten beköltözését oda. A gyülekezetek örülni fognak az egész világon, amikor látni fogják Isten bevonulását Chilébe. Az Úr látomásban elvitt egy helyre, aminek a neve Paseo Humada, Ott megcsókolt és nyomorék embereket mutatott nekem. Aztán láttam hívőket imádkozni a nyomorékok felett, a láb nélküliek felett és megparancsolták a végtagoknak, hogy nőjenek ki. A végtagok engedelmessé váltak, és kinőttek. Kéz nélküli embereknek is új végtagjaik lesznek.

Kreatív csodákat fog tenni az Úr! Ebben az időben nagy csodák történnek majd. A gyülekezetekben az emberek gyógyulni fognak. Ezekben a napokban a halottak feltámadnak, és ha hitben élsz, Isten használni fog téged is, hogy hasonló csodákat tegyél, mint amiket a Bibliában lévő apostolok vittek véghez. Ez az Isten kijelentése, amit adott nekem. Ő hamarosan jönni fog!

Maranatha! Ámen

DICSŐSÉG ÉS HÁLA AZ ÚRNAK!

„Az Úr pedig a Szellem, és ahol az Úr Szelleme, ott a szabadság.”

(2Kor 3,17)

Forrás:

Varga István & Makai Rozália

www.vargamakai.com